

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu neljäs jaosto)

7 päivänä kesäkuuta 2023 *

Toimielimiä koskeva oikeus – Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskeva lainsäädäntö – Parlamentin jäsenten avustajakorvaus – Aiheettomasti suoritettujen määrien takaisinperintä – Kohtuullinen aika – Todistustaakka – Oikeus tulla kuulluksi – Henkilötietojen suoja – Asetuksen (EU) 2018/1725 9 artikla – Henkilöstösääntöjen 26 artikla

Asiassa T-309/21,

TC, edustajanaan D. Aukštuolytė, asianajaja,

kantajana,

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinään M. Ecker ja S. Toliušis,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien päätösharkinnassa kokoonpanossa: puheenjohtaja S. Gervasoni sekä tuomarit L. Madise, P. Nihoul (esittelevä tuomari), R. Frendo ja J. Martín y Pérez de Nanclares,

kirjaaja: hallintovirkamies R. Ūkelytė,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

ottaen huomioon 30.11.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Kantajana oleva TC vaatii 24.5.2021 jättämällään kannekirjelmällä SEUT 263 artiklan perusteella kumoamaan yhtäältä Euroopan parlamentin pääsihteerin 16.3.2021 tekemän päätöksen, jossa todetaan parlamentin jäsenten avustajakuluina aiheettomasti suoritetusta määrästä muodostuva

* Oikeudenkäyntikieli: liettua.

TC:ltä oleva 78 838,21 euron saatava ja määrätään se perittäväksi takaisin (jäljempänä riidanalainen päätös), ja toisaalta 31.3.2021 annetun veloitusilmoituksen nro 7010000523 (jäljempänä veloitusilmoitus).

I Asian tausta ja kanteen nostamisen jälkeiset tosiseikat

A Asian tausta

- 2 Kantaja on ollut parlamentin jäsenenä [*luottamuksellinen*]¹ lähtien.
- 3 Parlamentti teki 22.5.2015 Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen (jäljempänä palvelussuhteen ehdot) 5 a artiklan perusteella A:n (jäljempänä avustaja) kanssa sopimuksen, joka koski parlamentin jäsenen valtuutettuna avustajana toimimista kokoaikaisesti Brysselissä (Belgia) kantajan avustamiseksi seitsemännen vaalikauden loppuun saakka.
- 4 Avustajan työn laatu alkoi heiketä vuoden 2015 joulukuusta lähtien, minkä vuoksi kantaja pyysi 25.2.2016 parlamentin työsopimusten tekemiseen toimivaltaista viranomaista (jäljempänä työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen) irtisanomaan avustajan sopimuksen useammalla luottamuksen menettämiseen viittaavalla perusteella, joita olivat esimerkiksi poissaolo ilman perusteltua syytä sekä viranhoitoon kuulumattoman toiminnan harjoittamista koskevista luvista annettujen sääntöjen noudattamatta jättäminen.
- 5 Avustajan kanssa pidettiin sovittelukokous 31.5.2016 palvelussuhteen ehtojen 139 artiklan 3 a kohdan mukaisesti.
- 6 Sovittelumenettely todettiin epäonnistuneeksi 15.6.2016.
- 7 Työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen ilmoitti avustajalle 24.6.2016 päivätyllä kirjeellä päätöksestään irtisanoa parlamentin jäsenen avustajana toimimista koskevan sopimuksen palvelussuhteen ehtojen 139 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti luottamuksen menettämisen vuoksi siitä syystä, ettei avustaja ollut noudattanut viranhoitoon kuulumattoman toiminnan harjoittamista koskevista luvista annettuja sääntöjä. Irtisanomisaikaa jatkettiin muun muassa sairausloman vuoksi useaan otteeseen niin, että avustajan sopimus päättyi vasta 22.11.2016.
- 8 Avustaja nosti 14.4.2017 kumoamiskanteen 24.6.2016 tehdystä päätöksestä unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- 9 Unionin yleinen tuomioistuin kumosi 24.6.2016 tehdyn parlamentin päätöksen 7.3.2019 antamallaan tuomiolla L v. parlamentti (T-59/17, EU:T:2019:140, 35–45 kohta). Unionin yleinen tuomioistuin totesi nimittäin asiakirja-aineistosta ilmenevän, että kantaja ei ainoastaan tiennyt avustajan viranhoitoon kuulumattomasta toiminnasta, vaan hän oli lisäksi tehnyt suoraan aloitteen siihen. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi tämän perusteella, että työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen esittämä irtisanomispäätöksen peruste eli luottamuksen menettäminen ei ollut vakuuttava. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan työsopimusten

¹ Luottamukselliset tiedot poistettu.

- tekemiseen toimivaltainen viranomainen oli siten tehnyt ilmeisen arviointivirheen hyväksyessään kantajan tällä perusteella esittämän pyynnön irtisanoa avustajan työsopimus. Kantaja ei ollut asianosaisena kyseisessä asiassa.
- 10 Edellä mainitun tuomion 32 kohdan mukaan parlamentti ei kiistänyt sellaisenaan avustajan kuvailemaa viranhoitoon kuulumattoman toiminnan harjoittamista, joka käsitti avustajan kertoman perusteella
- ”ensinnäkin poliittista turvapaikkaa koskevien hakemusten jättämisen Venäjän, Ranskan, Sveitsin ja Andorran viranomaisille, jotta [kantaja] välttyisi suorittamasta [luottamuksellinen] määrättyä neljän vuoden pituista vankeusrangaistusta; näihin kuuluu valitus, joka koskee päätöstä evätä turvapaikka [kantajalta] ja jonka hoitamiseen [avustaja] väittää muun muassa saaneensa valtuutuksen [kantajalta]
 - toiseksi yhteyden ottamisen eläkkeellä oleviin tai vähimmäispalkkaa saaviin [luottamuksellinen] kansalaisiin ja heidän asianajajanaan esiintymisen [luottamuksellinen] tuomioistuimissa vireille saatetuissa asioissa, jotta kyseistä parlamentin jäsentä pidettäisiin ”ihmisoikeuksien suojelijana” ja hänen vangitsemisensä olisi vaikeampaa
 - kolmanneksi [kantajan] edustamisen Euroopan oikeusasiamiehessä, Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeuskomiteassa ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa [kantajaa] koskevissa asioissa, jotka koskivat ensinnäkin muun muassa [kantajalle] [luottamuksellinen] määrätyn vankeusrangaistuksen johdosta esitetyn parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevan [luottamuksellinen] viranomaisten pyynnön riitauttamista ja toiseksi [kantajaa] korruption vuoksi aloitetun rikosoikeudenkäynnin seurauksena [luottamuksellinen] oikeusviranomaisten määräämän kotiarestin riitauttamista”.
- 11 Parlamentin pääsihteeri ilmoitti kantajalle englanniksi laaditulla 8.6.2020 päivätyllä kirjeellä, joka toimitettiin 22.6.2020 tapahtuneen ensimmäisen tuloksettomaksi jääneen tiedoksiantoyrityksen jälkeen 30.7.2020 sähköpostitse, sekä liettuaiksi laaditulla 3.9.2020 päivätyllä kirjeellä, joka lähetettiin sähköpostitse 4.9.2020, aiheettomasti suoritettujen määrrien takaisinperintää koskevan menettelyn aloittamisesta Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeista 19.5. ja 9.7.2008 tehdyn Euroopan parlamentin puhemiehistön päätöksen (EUVL 2009, C 159, s. 1; jäljempänä soveltamisohjeet) 68 artiklan nojalla sen kaikkiaan 78 838,21 euron suuruisen summan osalta, joka liittyi avustajan toimimiseen kantajan avustajana parlamentissa. Kantajaa kehoitettiin samassa kirjeessä esittämään soveltamisohjeiden 68 artiklan 2 kohdan mukaisesti kahden kuukauden kuluessa huomautuksia ja todisteita, joilla pyritään kiistämään parlamentin alustavat päätelmät viranhoitoon kuulumattomasta toiminnasta, jota kantaja oli tiennyt avustajan harjoittavan ja jota avustaja oli harjoittanut kantajan johdolla 22.5.2015–22.11.2016, sekä osoittamaan avustajan toimineen kyseisellä jaksolla tosiasiallisesti parlamentin jäsenen valtuutetun avustajan tehtävissä.
- 12 3.9.2020 päivätyyn kirjeen liitteenä oli jäljennös 7.3.2019 annetusta tuomiosta L v. parlamentti (T-59/17, EU:T:2019:140) sekä laskelma parlamentin avustajalle maksamista määristä. Laskelma oli seuraavanlainen: vuonna 2015 oli maksettu 35 003,84 euroa palkkoina ja sosiaalivakuutusmaksuina sekä 1 369,60 euroa matkakulukorvauksina, ja vuonna 2016 oli maksettu 42 025,57 euroa palkkoina ja sosiaalivakuutusmaksuina sekä 439,20 euroa matkakulukorvauksina.
- 13 Kantaja pyysi 4.8.2020 päivätyllä sähköpostiviestillä parlamenttia toimittamaan hänelle

- parlamentissa kootun avustajan henkilökansion (kaikki avustajan työhönottoon ja työntekoon liittyvät asiakirjat), mukaan lukien tiedon siitä, montako kertaa avustajalle oli pyydetty parlamentin suojaa, sekä tiedot avustajan läsnäolosta työpaikalla (avustajalle myönnetyn kulkukortin tiedot)
 - jäljennökset kirjeenvaihdosta, jota hän oli käynyt parlamentin edustajien kanssa avustajan työn osalta
 - 7.3.2019 annetun tuomion L v. parlamentti (T-59/17, EU:T:2019:140) taustalla olleen asian täydellisen asiakirja-aineiston.
- 14 Kantaja muistutti parlamenttia tästä pyynnöstä 22.9.2020 ja pyysi parlamentilta lisäksi hänen itsensä ja avustajan välillä käydyn sovittelumenettelyn pöytäkirjan liettuaksi sekä jäljennöksen ”kaikista vuosina 2015, 2016 ja 2019 lähetetyistä sähköpostiviesteistä”.
 - 15 Parlamentti toimitti kantajalle 27.10.2020 päivätyllä sähköpostiviestillä erilaisia avustajan työsopimuksen päättämiseen liittyviä asiakirjoja.
 - 16 Kantaja esitti parlamentille 29.10.2020 päivätyllä sähköpostiviestillä alustavat huomautuksensa sekä muutamia asiakirjoja korostaen samalla, ettei hän ollut saanut vielä parlamentilta sitä ajanjaksoa koskevia asiakirjoja ja yksityiskohtaisia tietoja, jona avustajan työsuhde oli ollut voimassa, eikä hänellä ollut ollut vielä tilaisuutta tutkia niitä muutamia tietoja, jotka oli toimitettu hänelle 27.10.2020 päivätyllä sähköpostiviestillä. Hän pyysi näin ollen mahdollisuutta toimittaa lisätietoja ja -todisteita myöhemmin.
 - 17 Kantaja pyysi parlamentilta jälleen 20.11.2020 päivätyllä sähköpostiviestillä tietoja, joita hän oli pyytänyt jo 4.8.2020 ja 22.9.2020 päivätyissä sähköpostiviesteissään, ja erityisesti tietoja, jotka koskivat avustajan kulkua parlamentin tiloissa, sekä jäljennöstä vuosina 2015, 2016 ja 2019 lähetetyistä sähköpostiviesteistä.
 - 18 Kantaja toimitti parlamentille 24.11.2020 päivätyllä sähköpostiviestillä lisähuomautuksia ja -todisteita niiden tietojen ja todisteiden täydentämiseksi, jotka kantaja oli toimittanut parlamentille 29.10.2020.
 - 19 Parlamentin varainhoidon pääosaston pääjohtaja (jäljempänä varainhoidon pääosaston pääjohtaja) ilmoitti kantajalle 27.11.2020 päivätyllä sähköpostiviestillä, että kantajan määräaika huomautusten ja todisteiden esittämiseksi soveltamisohjeiden 68 artiklan mukaisen takaisinperintämenettelyn yhteydessä oli päättynyt 4.11.2020, ja jos kantaja halusi saada avustajaa koskevia tietoja, hänellä oli mahdollisuus ottaa yhteyttä kahteen henkilöön, joiden sähköpostiosoitteet annettiin viestissä, mutta näillä tietopyynnöillä ei voisi kuitenkaan olla vaikutusta asianomaiseen menettelyyn.
 - 20 Kantaja kiisti 1.12.2020 parlamentille lähettämässään kirjeessä 27.11.2020 päivätyyn sähköpostiviestiin sisältyneet väitteet. Lisäksi kantaja esitti asiakirjoja koskevat pyyntönsä kyseisessä sähköpostiviestissä mainituille henkilöille.
 - 21 Varainhoidon pääosaston pääjohtaja toimitti kantajalle 8.1.2021 päivätyllä kirjeellä sovittelumenettelyä koskevan pöytäkirjan liettuaksi, mutta kieltäytyi antamasta tälle muita tämän pyytämiä asiakirjoja tutustuttaviksi.

- 22 Lisäksi varainhoidon pääosaston pääjohtaja huomautti, että kantajalle huomautusten esittämistä varten annettu määräaika oli päättynyt 4.11.2020, eikä kantaja ollut pyytänyt kyseisen määräajan jatkamista, mutta varainhoidon pääosaston pääjohtaja antoi kantajalle viisitoista päivää aikaa esittää lisähuomautuksia.
- 23 Kantaja esitti parlamentille lisähuomautuksia 21.1.2021.
- 24 Parlamentin pääsihteeri totesi riidanalaisessa päätöksessä parlamentin maksaneen aiheettomasti 78 838,21 euroa avustajan työsuhteen yhteydessä 22.5.2015–22.11.2016 ja että kyseinen määrä oli perittävä kantajalta takaisin soveltamisohjeiden 68 artiklan mukaisesti.
- 25 Varainhoidon pääosaston pääjohtaja antoi valtuutettuna tulojen ja menojen hyväksyjänä 31.3.2021 veloitusilmoituksen, jonka mukaan kantajalta peritään takaisin 78 838,21 euroa, ja kehotti kantajaa maksamaan tämän summan takaisin viimeistään 30.5.2021.
- 26 Varainhoidon pääosaston pääjohtaja ilmoitti kantajalle samana päivänä riidanalaisesta päätöksestä ja veloitusilmoituksesta.

B Käsiteltävän kanteen nostamisen jälkeiset tosiseikat

- 27 Nyt esillä olevan menettelyn yhteydessä tehdyn tarkastuksen jälkeen ilmeni parlamentin päättäneen vuoden 2016 maaliskuussa keskeyttää avustajan palkkojen ja matkakulukorvausten maksamisen 1.4.2016 lähtien.
- 28 Parlamentin pääsihteeri päätti siten 8.11.2022 peruuttaa riidanalaisen päätöksen ex tunc siltä osin kuin siinä määrättiin perimään takaisin ajalta 1.4.2016–22.11.2016 palkkoina ja sosiaalivakuutusmaksuina maksetut 27 644,47 euroa sekä matkakulukorvauksina maksetut 439,20 euroa eli yhteensä 28 083,67 euroa (jäljempänä 8.11.2022 tehty päätös). Kyseisestä summasta annettiin 15.11.2022 hyvitysilmoitus nro 7120000068.
- 29 Varainhoidon pääosaston pääjohtaja antoi 8.11.2022 tehdyn päätöksen ja hyvitysilmoituksen nro 7120000068 tiedoksi kantajalle 15.11.2022.

II Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 30 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
 - kumoaa veloitusilmoituksen
 - velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut
 - kuulee todistajina B:tä ja C:tä.
- 31 Parlamentti vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen perusteettomana

- velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut
 - hylkää asian selvittämistoimia koskevan vaatimuksen.
- 32 Parlamentti vaatii 16.11.2022 päivätyllä erillisellä kirjelmällä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 130 artiklan 2 kohdan perusteella, että unionin yleinen tuomioistuin
- toteaa, että kanne on menettänyt osittain kohteensa eikä riidanalaisen päätöksen siitä osasta, joka on peruutettu, ole enää tarpeen lausua siltä osin kuin siinä katsottiin parlamentin maksaneen 1.4.2016–22.11.2016 aiheettomasti avustajan hyväksi 27 644,47 euroa palkkoina ja sosiaalivakuutusmaksuina sekä 439,20 euroa matkakulukorvauksina ja määrättiin nämä summat takaisin perittäviksi
 - velvoittaa kummankin asianosainen vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan siltä osin kuin ne liittyvät siihen osaan kanteesta, jonka kohde on menetetty.
- 33 Kantaja esitti kyseisiä vaatimuksia koskevat huomautuksensa unionin yleisen tuomioistuimen pyynnöstä 30.11.2022 pidetyssä istunnossa.
- 34 Kantaja toimitti unionin yleiselle tuomioistuimelle 22.11.2022 kirjallisen lausuman, jonka B oli antanut todistajana 18.11.2022.
- 35 Parlamentti väitti istunnossa, ettei tätä uutta todistusaineistoa voida ottaa tutkittavaksi, koska se oli toimitettu vastoin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 85 artiklan 3 kohdan vaatimuksia vasta kirjelmien vaihdon jälkeen, ilman että kantaja oli perustellut aineiston esittämistä niin myöhäisessä vaiheessa.

III Oikeudellinen arviointi

A Lausunnon antamisen raukeaminen osittain

- 36 Kuten edellä tämän tuomion 32 kohdasta ilmenee, parlamentti vaatii unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan, että kanne on menettänyt kohteensa eikä riidanalaisen päätöksen laillisuudesta ole enää tarpeen lausua siltä osin kuin se koskee palkkoja, sosiaalivakuutusmaksuja ja matkakulukorvauksia, jotka on maksettu avustajan hyväksi 1.4.2016–22.11.2016 ja joiden kokonaismäärä on 28 083,67 euroa.
- 37 Kantaja huomautti istunnossa, että 8.11.2022 tehdyssä päätöksessä ilmoitettujen määrien tueksi ei ole esitetty mitään todisteita, ja kantaja vaati unionin yleistä tuomioistuinta lausumaan koko riidanalaisen päätöksen laillisuudesta.
- 38 Tältä osin on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeudenkäynnin kohteen on oikeussuojan tarpeen tavoin pysyttävä voimassa tuomioistuimen ratkaisun julistamiseen saakka sillä uhalla, että lausunnon antaminen asiassa raukeaa, tämän voimassa pysymisen edellyttäessä sitä, että kanne voi mahdollisesti tuottaa kantajalle jotakin hyötyä (ks. tuomio 7.6.2007, Wunenburger v. komissio, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 39 Oikeudenkäyntiasia voi jäädä vaille kohdetta erityisesti siksi, että riidanalainen toimi peruutetaan tai korvataan oikeudenkäynnin aikana (ks. määräys 12.1.2011, Terezakis v. komissio, T-411/09, EU:T:2011:4, 15 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 40 Käsiteltävässä asiassa on katsottava 8.11.2022 tehdyn päätöksen vuoksi, että kanne on menettänyt kohteensa siltä osin kuin siinä vaaditaan riidanalaisen päätöksen ja veloitusilmoituksen kumoamista määrämällä kantaja maksamaan takaisin 28 083,67 euroa, jotka oli maksettu avustajan hyväksi 1.4.2016–22.11.2016 palkkoina, sosiaalivakuutusmaksuina ja matkakulukorvauksina.
- 41 Tältä osin on merkityksetöntä, ettei 8.11.2022 tehdyssä päätöksessä ilmoitettujen määrien tueksi ole esitetty mitään todisteita.
- 42 On siis todettava, että kumoamiskanne on menettänyt kohteensa edellä kuvatun mukaisesti eikä riidanalaisen päätöksen ja veloitusilmoituksen laillisuudesta ole tarpeen lausua.

B Kumoamiskanteen lisäys

- 43 Kantaja esittää seuraavat viisi kanneperustetta:
- Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohtaan kirjattua kohtuullisen käsittelyajan periaatetta ei ole noudatettu
 - perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdassa vahvistettua oikeutta tulla kuulluksi ja oikeutta tutustua asiakirja-aineistoon on loukattu ja perusteluvollisuus on laiminlyöty
 - parlamentti on tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja laiminlyönyt perusteluvollisuutensa, kun se ei ole ottanut huomioon tietoja, jotka kantaja toimitti vastatessaan 3.9.2020 päivättyyn kirjeeseen esittämällä huomautuksia 29.10.2020, 24.11.2020 ja 21.1.2021
 - perusteluvollisuus on laiminlyöty takaisinperittävän määrän määrittämisen osalta
 - kantajan esittämissä liitteissä A.3–A.21 osoitetaan avustajan toimineen parlamentin jäsenen avustajan tehtävissä vähintään 15.12.2015 saakka, mikä on ristiriidassa riidanalaisessa päätöksessä esitetyn kanssa.
- 44 Ennen näiden kanneperusteiden tutkimista on käytävä läpi parlamentin jäsenten avustajakulujen maksamista sekä avustajakuluina aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevat säännöt.

1. Parlamentin jäsenten avustajakulujen maksamista sekä avustajakuluina aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevat säännöt

- 45 Soveltamisohjeiden 33 artiklassa määrätään, että parlamentin jäsenillä on oikeus käyttää vapaasti valitsemiaan henkilökohtaisia avustajia.
- 46 Saman artiklan mukaan parlamentti vastaa tosiasiallisista kuluista, jotka ovat aiheutuneet kokonaan ja yksinomaan yhden tai useamman henkilökohtaisen avustajan palkkaamisesta kyseisten soveltamisohjeiden mukaisesti, mutta kulut voidaan maksaa vain avustajapalveluista, jotka ovat jäsenen edustajantoimen hoitamisen kannalta tarpeen ja liittyvät siihen suoraan.

- 47 Soveltamisohjeiden 62 artiklassa täsmennetään, että kyseisten soveltamisohjeiden mukaan maksettavat määrät on tarkoitettu yksinomaan jäsenen edustajantoimen hoitamiseen liittyvän toiminnan rahoittamiseen eikä niitä saa käyttää henkilökohtaisiin kuluihin eikä poliittisiin tukiin tai lahjoituksiin.
- 48 Soveltamisohjeiden 68 artiklassa määrätään, että kaikki kyseisten soveltamisohjeiden nojalla aiheuttomasti suoritettut määrät peritään takaisin, että parlamentin pääsihteeri antaa ohjeet näiden määrien perimiseksi takaisin asianomaiselta jäseneltä ja että asianomaista jäsentä on kuultava etukäteen.
- 49 Unionin yleinen tuomioistuin on päätellyt soveltamisohjeiden 33 artiklasta, jonka sisältö on kuvattu edellä tämän tuomion 45 ja 46 kohdassa, ettei parlamentin jäsenen avustajan käsitteen määrittely ole parlamentin jäsenten harkittavissa (ks. vastaavasti tuomio 14.7.2021, Rochefort v. parlamentti, T-171/20, ei julkaistu, EU:T:2021:438, 45 kohta ja tuomio 8.9.2021, Griesbeck v. parlamentti, T-10/21, ei julkaistu, EU:T:2021:542, 39 kohta).
- 50 Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan asianomaisen jäsenen on näin ollen osoitettava, että avustajien toiminta parlamentin hyväksi on todellista (ks. vastaavasti tuomio 8.9.2021, Griesbeck v. parlamentti, T-10/21, ei julkaistu, EU:T:2021:542, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 51 Jos tarkastus kohdistetaan parlamentin jäsenten avustajakulujen käyttöön, asianomaisen parlamentin jäsenen on pystyttävä osoittamaan, että saadut määrät on käytetty kattamaan kustannukset, jotka ovat tosiasiallisia ja jotka ovat aiheutuneet kokonaan ja yksinomaan yhden tai useamman henkilökohtaisen avustajan palkkaamisesta, kuten soveltamisohjeiden 33 artiklassa määrätään (tuomio 14.7.2021, Rochefort v. parlamentti, T-171/20, ei julkaistu, EU:T:2021:438, 47 kohta; ks. myös tuomio 8.9.2021, Griesbeck v. parlamentti, T-10/21, ei julkaistu, EU:T:2021:542, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 52 Tässä yhteydessä parlamentin jäsenen on esitettävä muun muassa todisteet, jotka liittyvät parlamentin jäsenen avustajan toimintaan, ja siten säilytettävä nämä todisteet, vaikka tällaista nimenomaista velvoitetta ei ilmene Euroopan unionin oikeudesta (ks. vastaavasti tuomio 14.7.2021, Rochefort v. parlamentti, T-171/20, ei julkaistu, EU:T:2021:438, 47 kohta ja tuomio 8.9.2021, Griesbeck v. parlamentti, T-10/21, ei julkaistu, EU:T:2021:542, 41 kohta).
- 53 Unionin tuomioistuin on vahvistanut tämän unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännön, ja sen mukaan jäsenen, joka pyytää parlamenttia maksamaan henkilökohtaisen avustajan toimintaan liittyvät kulut, on näytettävä toteen, että nämä kulut ovat tosiasiallisesti aiheutuneet ja ne vastaavat avustajanpalveluita, jotka ovat jäsenen edustajantoimen hoitamisen kannalta tarpeen ja liittyvät siihen suoraan. Jäsenen on siten vastattava parlamentin toimivaltaisen viranomaisen esittämään tätä koskevaan pyyntöön esittämällä kaikki saatavillaan olevat todisteet, jotka voivat osoittaa, että jäsenen avustaja on todella suorittanut kyseisen työn ja että kyseinen työ liittyy jäsenen edustajantoimeen (ks. vastaavasti määräys 21.3.2019, Gollnisch v. parlamentti, C-330/18 P, ei julkaistu, EU:C:2019:240, 63, 64 ja 88 kohta ja määräys 21.5.2019, Le Pen v. parlamentti, C-525/18 P, ei julkaistu, EU:C:2019:435, 37 ja 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

2. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee kohtuullisen käsittelyajan noudattamisen periaatteen rikkomista

- 54 Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan erityisesti, että antaessaan riidanalaisen päätöksen parlamentti rikkoi perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohtaan kirjattua kohtuullisen käsittelyajan noudattamisen periaatetta, joka vahvistetaan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18.7.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1296/2013 (EUVL 2018, L 193, s. 1; jäljempänä varainhoitoasetus) 98 artiklan 2 kohdassa.
- 55 Kantajan mukaan kohtuullinen käsittelyaika on ylittynyt nyt käsiteltävässä asiassa, koska parlamentti käytti riidanalaisen päätöksen perusteena siihen asiaan liittyviä tietoja, joka oli 7.3.2019 annetun tuomion L v. parlamentti (T-59/17, EU:T:2019:140) taustalla ja jonka osalta kannekirjelmä oli jätetty 14.4.2017. Parlamentti pyysi kantajalta huomautuksia aiotusta takaisinperinnästä vasta 30.7.2020 tai 3.9.2020 eli yli kolme vuotta myöhemmin.
- 56 Parlamentti kiistää nämä väitteet ja niiden perustelut.
- 57 Tältä osin on muistettava, että perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan mukaan jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet, elimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa. Kyseisessä määräyksessä vahvistetaan siis kohtuullisen käsittelyajan noudattamisen periaate, joka on olennainen osa oikeutta hyvään hallintoon.
- 58 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kohtuullisessa ajassa toimimista vaaditaan kaikissa niissä tapauksissa, joissa asiaa koskevien säännösten puuttuessa oikeusvarmuuden periaate tai luottamuksensuojan periaate estävät unionin toimielimiä ja luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä toimimasta ilman mitään ajallista rajoitusta ja vaarantamasta näin ollen erityisesti vallalla olevan oikeudellisen tilanteen vakautta (tuomio 5.10.2004, Eagle ym. v. komissio, T-144/02, EU:T:2004:290, 57 kohta; ks. myös tuomio 12.7.2012, komissio v. Nanopoulos, T-308/10 P, EU:T:2012:370, 76 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Jos hallintoviranomainen toimii sille nimenomaisesti säädettyssä määräajassa, ei ole perusteltua väittää, että perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistetusta oikeudesta saada asiansa käsiteltyä kohtuullisen ajan kuluessa johtuvat vaatimukset olisi jätetty täyttämättä.
- 59 On muistettava, ettei käsiteltävässä asiassa sovellettavaa lainsäädäntöä edeltäneessä lainsäädännössä eli unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL 2012, L 298, s. 1) eikä unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 1268/2012 (EUVL 2012, L 362, s. 1) ollut säännöstä, jossa olisi asetettu veloitusilmoituksen lähettämistä velalliselle koskeva määräaika.

- 60 Tämän vuoksi unionin tuomioistuin sovelsi 14.6.2016 antamassaan tuomiossa *Marchiani v. parlamentti* (C-566/14 P, EU:C:2016:437) kohtuullisen käsittelyajan noudattamista koskevaa periaatetta arvioidessaan aikaa, joka oli kulunut ennen veloitusilmoituksen lähettämistä velalliselle.
- 61 Lainsäädäntöä muutettiin kuitenkin kyseisen tuomion jälkeen lisäämällä varainhoitoasetuksen 98 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan säännökset, joissa säädetään nyt seuraavaa:
- ”Tulojen ja menojen hyväksyjä lähettää veloitusilmoituksen heti saamisen vahvistettuaan ja viimeistään viiden vuoden kuluessa siitä, kun unionin toimielimen oli tavanomaisissa olosuhteissa mahdollista periä velkansa. Edellä mainittua määräaikaa ei sovelleta, jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä katsoo, että unionin toimielimen toteuttamista toimista huolimatta perintä on viivästynyt velallisen toiminnasta johtuvista syistä.”
- 62 Koska tällainen säännös on annettu, veloitusilmoituksen lähettämiseen kantajalle kulunutta aikaa arvioitaessa ei ole enää tarpeen soveltaa kohtuullisen käsittelyajan noudattamisen periaatetta, toisin kuin kantaja virheellisesti väittää. Sen sijaan on pohdittava, onko parlamentti osoittanut veloitusilmoituksen kantajalle kyseisen säännöksen mukaisesti yhtäältä heti saamisen vahvistettuaan ja toisaalta viimeistään viiden vuoden kuluessa siitä, kun parlamentin on ollut mahdollista periä velkansa.
- 63 Ensin mainitun ajan osalta on tuotava esille, että veloitusilmoitus lähetettiin kantajalle 31.3.2021 ja parlamentin saatava vahvistettiin 16.3.2021 riidanalaisessa päätöksessä. Tämän perusteella voidaan katsoa, että veloitusilmoitus on osoitettu kantajalle heti saamisen vahvistamisen jälkeen varainhoitoasetuksen 98 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.
- 64 Jälkimmäisen ajan osalta on huomautettava, etteivät asianosaiset ole yksimielisiä siitä, milloin parlamentin on ollut mahdollista periä velkansa varainhoitoasetuksen 98 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Kantajan mukaan kyseinen hetki vastaa sitä, kun avustaja jätti kannekirjelmänsä menettelyssä, jonka päätteeksi annettiin 7.3.2019 tuomio L v. parlamentti (T-59/17, EU:T:2019:140), eli 14.4.2017, mutta parlamentin mukaan sen oli mahdollista periä velkansa vasta, kun kyseisessä asiassa oli annettu tuomio, eli 7.3.2019.
- 65 Koska veloitusilmoitus osoitettiin kantajalle 31.3.2021, on todettava parlamentin noudattaneen kyseisessä säännöksessä säädettyä määräaikaa riippumatta siitä, mistä ajankohdasta – kannekirjelmän jättämisestä 14.4.2017 asiassa, jossa annettiin 7.3.2019 tuomio L v. parlamentti (T-59/17, EU:T:2019:140), vai kyseisen tuomion antamispäivästä – varainhoitoasetuksen 98 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn määräajan katsotaan alkaneen kulua.
- 66 Kantajan väite ja siten ensimmäinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

3. Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan oikeutta tulla kuulluksi ja oikeutta tutustua asiakirja-aineistoon on loukattu ja perusteluvelvollisuus on laiminlyöty

- 67 Kantaja väittää parlamentin loukanneen hänen oikeuttaan tulla kuulluksi ja hänen oikeuttaan tutustua asiakirja-aineistoon, jotka on kirjattu perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohtaan, sillä perusteella, että riidanalaisessa päätöksessä viitataan 7.3.2019 annetun tuomion L v. parlamentti (T-59/17, EU:T:2019:140) päätelmiin esittämättä kantajalle todisteita, etenkin kyseisten päätelmien perusteena käytettyä 9.5.2016 päivättyä avustajan kirjettä.

- 68 Kantaja korostaa tältä osin, ettei hän ollut osallistunut asianosaisena eikä todistajana menettelyyn, jonka päätteeksi annettiin 7.3.2019 tuomio L v. parlamentti (T-59/17, EU:T:2019:140), että parlamentti ei ollut riitauttanut kyseisiä todisteita unionin yleisessä tuomioistuimessa eikä parlamentti ollut pyytänyt kantajalta huomautuksia kyseisistä todisteista.
- 69 Lisäksi kantaja väittää parlamentin vedonneen virheellisesti 8.1.2021 päivättyssä kirjeessä luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta 23.10.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725 (EUVL 2018, L 295, s. 39) 9 artiklaan kieltäytyessään antamasta kantajan pyytämiä todisteita tutustuttaviksi. Oikeus henkilötietojen suojaan ei ole ehdoton, vaan sen on suhteellisuusperiaatteen mukaisesti oltava oikeassa suhteessa muihin perusoikeuksiin. Käsiteltävässä asiassa kantajan oikeus saada tietoa perustuu asetuksen 2018/1725 johdanto-osan 21 ja 28 perustelukappaleeseen sekä 9 artiklan 1 ja 3 kohtaan. Parlamentin jäsenen avustajakuluina maksettujen määrien takaisinperintä on yleisen edun mukainen kysymys, joten kantajalla saattoi olla oikeus tutustua henkilötietoihin asianomaisten määrien takaisinperinnän perusteltavuuden arvioimiseksi ja huomautusten esittämiseksi parlamentille.
- 70 Kantaja tuo vastaavasti esille ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, ettei hänelle annettu mahdollisuutta esittää todisteita parlamentin väitteitä vastaan. Avustajan kanssa 22.5.2015–25.2.2016 vaihdetut sähköpostiviestit, jotka olisivat voineet olla keskeisiä todisteita avustajan parlamentin hyväksi tekemästä työstä, joka liittyi kantajan edustajantoimeen, oli poistettu, sillä parlamentti noudattaa käytäntöä, jonka mukaan sähköpostiviestejä säilytetään lähtökohtaisesti enintään 90 päivän ajan. Sen lisäksi, että kyseistä käytäntöä oli muutettu vuoden 2019 toukokuussa, ilman että tästä oli ilmoitettu kantajalle, kantaja katsoo, ettei häntä voitu vaatia säilyttämään omia sähköpostiviestejään, sillä hän ei ollut niiden omistaja, kuten ilmenee Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 17 artiklasta ja 18 artiklan 1 kohdasta sekä parlamentin pääsihteerin 19.2.2018 hyväksymistä säännöistä, jotka koskevat parlamentin pääsihteeristön pääsyä sähköpostiviestijärjestelmään ja kyseisen järjestelmän käyttöä. Kantaja katsoo niin ikään, että sähköpostiviestien säilyttäminen loukkaa salassapitovelvollisuutta ja on tietosuojarikkomus.
- 71 Lisäksi kantaja kyseenalaistaa edelleen ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä parlamentissa voimassa olevan sähköpostiviestien säilytyskäytännön ottaen huomioon asetuksen 2018/1725 johdanto-osan 22 perustelukappaleen, sillä parlamentti ei ole ottanut kyseisen käytännön toteutuksessa huomioon parlamentin jäsenten tarvetta puolustautua mahdollisesti esitettäviä heitä koskevia väitteitä vastaan.
- 72 Parlamentti kiistää kyseisten väitteiden tutkittavaksi ottamisen ja niiden perusteltavuuden.

a) Kantajan väitteiden tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin ne liittyvät 8.1.2021 päivättyyn kirjeeseen

- 73 Parlamentti väittää, että kantaja on esittänyt väitteensä myöhässä siltä osin kuin ne liittyvät 8.1.2021 päivättyyn kirjeeseen. Kantaja ei voi kyseenalaistaa riidanalaista päätöstä ja veloitusilmoitusta koskevassa kumoamiskanteessa vastausta, jonka varainhoidon pääosaston pääjohtaja antoi kantajalle 8.1.2021 päivättyssä kirjeessä, koska SEUT 263 artiklan kuudennessa alakohdassa määrätty kahden kuukauden määräaika oli päättynyt.

- 74 Tältä osin on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimia tai päätöksiä, jotka voivat olla SEUT 263 artiklassa tarkoitetun kumoamiskanteen kohteena, ovat sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (tuomio 11.11.1981, IBM v. komissio, EU:C:1981:264, 9 kohta; ks. myös määräys 16.6.2021, Green Power Technologies v. komissio ja ECSEL-yhteisyritys, T-533/20, ei julkaistu, EU:T:2021:375, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 75 Silloin kun on kyse toimista tai päätöksistä, jotka tehdään monivaiheisessa menettelyssä eli esimerkiksi sisäisessä menettelyssä, kannekelpoisia toimia ovat ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joissa lopullisesti vahvistetaan toimielimen kanta kyseisen menettelyn päätteeksi; sen sijaan toimenpiteet, joilla valmistellaan lopullista päätöstä, eivät ole kannekelpoisia. Kantaja voi vedota liitännäisesti tällaisten valmistelutoimien sääntöjenvastaisuuteen vain kyseisen menettelyn päätteeksi tehtyä päätöstä koskevan kanteen yhteydessä (tuomio 11.11.1981, IBM v. komissio, 60/81, EU:C:1981:264, 10 kohta; ks. myös määräys 20.1.2021, ZU v. EUH, C-266/20 P, ei julkaistu, EU:C:2021:42, 12 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 76 Kun huomioon otetaan edellä tämän tuomion 42 kohdassa todettu lausunnon raukeaminen osittain, on todettava, että käsiteltävässä asiassa kumoamiskanne koskee päätöstä, jossa parlamentin pääsihteeri määräsi perimään kantajalta takaisin 50 754,54 euroa, sekä tätä seurannutta veloituseroitusta, joihin takaisinperintämenettely päättyy ja jotka ovat siten asianosaiselle vastaisia toimia, joista kanne on nostettu.
- 77 Kuten edellä tämän tuomion 13, 14 ja 17 kohdassa tuodaan esille, kantaja pyysi parlamenttia riidanalaisen päätöksen tekemiseen ja veloituseroituksen antamiseen johtaneen menettelyn yhteydessä toimittamaan asiakirjoja, joiden kantaja katsoi olevan tarpeen sen osoittamiseksi, että avustaja oli todella hoitanut parlamentin jäsenen valtuutetun avustajan tehtäviä 22.5.2015–22.11.2016.
- 78 Tämän perusteella kyseiseen pyyntöön annettu vastaus, joka sisältyy 8.1.2021 päivättyyn kirjeeseen, kuuluu aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevaan menettelyyn ja on saattanut vaikuttaa kyseisen menettelyn lopputulokseen.
- 79 Edellä tämän tuomion 75 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti kantaja voi siis vedota nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä sääntöjenvastaisuuksiin, jotka liittyvät kantajan mukaan 8.1.2021 päivättyyn kirjeeseen.
- 80 Kantajan väitteet, jotka liittyvät 8.1.2021 päivättyyn kirjeeseen, on siten otettava tutkittaviksi.

b) Kantajan väitteiden perusteltavuus

- 81 Perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan oikeuteen hyvään hallintoon sisältyy erityisesti jokaisen oikeus tulla kuulluksi ennen kuin häntä vastaan ryhdytään yksittäiseen toimenpiteeseen, joka vaikuttaa häneen epäedullisesti.
- 82 Soveltamisohjeiden mukaisten, aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevien menettelyjen yhteydessä oikeus tulla kuulluksi taataan erityisesti kyseisten soveltamisohjeiden 68 artiklan 2 kohdassa, jossa määrätään, että asianomaista jäsentä kuullaan ennen tähän liittyvän päätöksen tekemistä.

- 83 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeus tulla kuulluksi takaa jokaiselle henkilölle tilaisuuden esittää hallintomenettelyn aikana hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla kantansa ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka saattaa vaikuttaa hänen intresseihinsä epäedullisesti (ks. tuomio 4.4.2019, OZ v. EIP, C-558/17 P, EU:C:2019:289, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 84 Sen selvittämiseksi, onko kyseisiä sääntöjä noudatettu käsiteltävässä asiassa, on tutkittava toimenpiteet, joita asianosaiset ovat toteuttaneet menettelyssä, jonka päätteeksi riidanalainen päätös tehtiin ja veloitusilmoitus annettiin.
- 85 Käsiteltävässä asiassa parlamentin pääsihteeri kävi 3.9.2020 päivätyssä kirjeessä ensin läpi asianomaisen takaisinperintämenettelyn aloittamista tukevat todisteet ja kehotti sitten kantajaa osoittamaan, että avustaja oli hoitanut parlamentin jäsenen valtuutetun avustajan tehtäviä 22.5.2015–22.11.2016.
- 86 Tuolloin kantajalla ei kuitenkaan ollut enää avustajan kanssa 22.5.2015–25.2.2016 vaihdettuja sähköpostiviestejä, jotka olisivat voineet olla parlamentin pääsihteerin pyytämiä keskeisiä todisteita. Kyseiset sähköpostiviestit oli näet poistettu parlamentin noudattaman sähköpostiviestien säilytyskäytännön vuoksi. Kyseisen käytännön mukaan Saapuneet-, Lähetetyt-, Poistetut-, Roskaposti- ja Luonnokset-kansioissa olevat viestit poistetaan lähtökohtaisesti 90 päivän kuluttua.
- 87 Pystyäkseen toimittamaan pyydetty todisteet kantaja pyysi siten parlamenttia 4.8.2020, 22.9.2020 ja 20.11.2020 päivätyillä sähköpostiviesteillä toimittamaan kantajalle erinäisiä asiakirjoja:
- kantajan ja avustajan välillä käydyn sovittelumenettelyn pöytäkirjan liettuaksi
 - jäljennöksen ”kaikista vuosina 2015, 2016 ja 2019 lähetetyistä sähköpostiviesteistä”
 - jäljennöksen kirjeenvaihdosta, jota kantaja oli käynyt parlamentin edustajien kanssa avustajan työn osalta
 - 7.3.2019 annetun tuomion L v. parlamentti (T-59/17, EU:T:2019:140) taustalla olleen asian täydellisen asiakirja-aineiston
 - parlamentissa kootun avustajan henkilökansion (kaikki avustajan työhönottoon ja työntekoon liittyvät asiakirjat), mukaan lukien tiedon siitä, montako kertaa avustajalle oli pyydetty parlamentin suojaa, sekä avustajalle myönnetystä parlamentin kulkukortista saatavat tiedot avustajan läsnäolosta työpaikalla (ks. edellä tämän tuomion 13, 14 ja 17 kohta).
- 88 Parlamentti hyväksyi ensimmäisen pyynnön ja toimitti kantajalle asianomaisen pöytäkirjan jäljennöksen. Sen sijaan muita asiakirjoja koskevat pyynnöt hylättiin, lukuun ottamatta avustajan työsopimuksen päättymiseen liittyviä asiakirjoja, jotka toimitettiin 27.10.2020 päivätyllä sähköpostiviestillä (ks. edellä tämän tuomion 15 kohta). Kuten asiakirja-aineistosta ilmenee, kieltäytyminen tapahtui 8.1.2021 eli viiden kuukauden kuluttua kantajan ensimmäisestä pyynnöstä.
- 89 Tältä osin on muistettava, että edellä tämän tuomion 49–53 kohdassa läpi käytyjen todistelua koskevien sääntöjen perusteella on niin, että jos avustajan hyväksi parlamentin jäsenten avustajakuluina maksettujen määrien käytön sääntöjen mukaisuudesta on herännyt epäilyksiä,

parlamentin jäsenen on osoitettava, että kyseinen avustaja on työskennellyt parlamentin jäsenelle ja että tämä työ on liittynyt kyseisen jäsenen edustajantoimeen koko sen ajan, jolta avustajakuluja on maksettu.

90 Kun parlamentin jäsentä pyydetään toimittamaan kyseinen näyttö, hänen on toimitettava parlamentille viipymättä hallussaan olevat todisteet. Jos muut todisteet vaikuttavat merkityksellisiltä, parlamentin jäsen voi pyytää unionin toimielimiä, elimiä ja laitoksia, joilla on nämä todisteet hallussaan, toimittamaan ne kuulluksi tulemista koskevan oikeuden perusteella, sillä kyseiset todisteet koskevat tietoja, joita parlamentin jäsen tarvitsee voidakseen esittää aiottua takaisinperintätoimenpidettä koskevat huomautuksensa hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla. Parlamentti ei voi kieltäytyä tällaisen pyynnön vastaanottaessaan toimittamasta pyydettyjä tietoja loukkaamatta kuulluksi tulemista koskevaa oikeutta, paitsi vetoamalla kieltäytymisensä tueksi perusteisiin, joita voidaan pitää hyväksyttävinä yhtäältä käsiteltävän asian olosuhteiden ja toisaalta sovellettavien sääntöjen perusteella.

91 On siis pohdittava, ovatko perusteet, jotka parlamentti esitti 8.1.2021 päivätyssä kirjeessä ja joiden nojalla se jätti kantajan pyytämät tiedot toimittamatta, hyväksyttäviä.

1) Perusteet, joiden nojalla parlamentti hylkäsi kantajan pyynnön toimittaa ”kaikki vuosina 2015, 2016 ja 2019 lähetetyt sähköpostiviestit” sekä kantajan ja parlamentin toimivaltaisten yksikköjen välisen, avustajan työtä koskevan kirjeenvaihdon

92 Kuten edellä tämän tuomion 88 kohdasta ilmenee, parlamentti hylkäsi kantajan esittämän pyynnön saada ”kaikki vuosina 2015, 2016 ja 2019 lähetetyt sähköpostiviestit” sekä kantajan ja parlamentin yksikköjen välisen, avustajan työtä koskevan kirjeenvaihdon sillä perusteella, että parlamentin käytännön mukaan sähköpostiviestien säilytysaika on rajoitettu 90 päivään ja poikkeustapauksessa yhteen vuoteen. Parlamentti lisäsi, että vuoden 2019 jälkeen lähetettyjä sähköpostiviestejä voitiin toimittaa, mutta ne eivät olleet merkityksellisiä, sillä ne eivät liittyneet ajanjaksoon, jona avustajan väitetään työskennelleen kantajalle.

93 Tältä osin on muistettava, että jokainen toimielin järjestää toimintansa noudattaen sääntöjä, joita kyseiseen toimieliimeen sovelletaan ja joita toimielin voi asettaa. Käsiteltävässä asiassa parlamentti saattoi rajata parlamentin jäsenten sähköpostiviestien säilytysaikaa niin, että jäsenet saattoivat säilyttää viestit henkilökohtaisissa kansioissaan, toisin kuin kantaja väittää. On kuitenkin selvitetävä, onko kyseinen käytäntö toteutettu käsiteltävässä asiassa siten, että samalla on varmistettu kuulluksi tulemista koskevan oikeuden noudattaminen, joka velvoittaa unionin toimielimiä, sellaisena kuin se on määritelty tämän tuomion 83 kohdassa, perusoikeuskirjan 41 artiklan nojalla kaikissa tilanteissa, joissa toimielin aikoo hyväksyä toimen, joka voi olla henkilölle epäedullinen, jos kyseisen oikeuden soveltamisen edellytykset täyttyvät.

94 Tältä osin on muistettava, että käsiteltävässä asiassa

- avustaja otettiin työhön 22.5.2015
- saman vuoden joulukuussa kantaja totesi avustajan työn laadun heikentyneen
- kantaja pyysi 25.2.2016 parlamenttia aloittamaan menettelyn avustajan irtisanomiseksi erityisesti sillä perusteella, ettei avustaja ollut noudattanut viranhoitoon kuulumattoman toiminnan harjoittamista koskevista luvista annettuja sääntöjä ja hän oli ollut pois töistä ilman perusteltua syytä

- parlamentti antoi 24.6.2016 avustajalle tiedoksi päätöksensä avustajan työsopimuksen päättämisestä luottamuksen menettämisen vuoksi, sillä avustaja ei ollut noudattanut viranhoitoon kuulumattoman toiminnan harjoittamista koskevista luvista annettuja sääntöjä
 - avustaja nosti 14.4.2017 unionin yleisessä tuomioistuimessa kyseistä irtisanomispäätöstä koskevan kumoamiskanteen
 - parlamentti ilmoitti kantajalle ensin 8.6.2020 ja sitten 3.9.2020 aloittavansa avustajalle maksettujen määrien takaisinperintää koskevan menettelyn.
- 95 Tapahtumien aikajärjestyksestä ilmenee, että parlamentti on ollut tietoinen vuoden 2016 alusta lähtien kantajan ja avustajan välisestä tulehtuneesta tilanteesta siltä osin kuin avustaja on tai ei ole harjoittanut toimintaa kantajan hyväksi parlamentin jäsenten avustajiin sovellettavia sääntöjä noudattaen. Parlamentti on siten ollut velvollinen varmistamaan tuosta ajankohdasta lähtien, koska kyseessä olivat unionin julkiset varat, että sähköpostiviestit, jotka saattoivat osoittaa avustajan toiminnan täsmällisen luonteen, säilytettäisiin irtisanomismenettelyn ajan sekä siinä tapauksessa, että irtisanomismenettelyn johdosta tulisi vireille takaisinperintämenettelyn kaltaisia muita menettelyjä, joko hallinnollisia tai tuomioistuinmenettelyjä, kyseiset viestit säilytettäisiin niin pitkään kuin nämä muut menettelyt olisivat vireillä.
- 96 Tältä osin on tuotava esille, että varainhoidon pääosaston pääjohtaja ilmoitti 8.1.2021 päivätyssä kirjeessä kantajalle, että parlamentilla oli mahdollisuus saada sähköpostiviestit poikkeustapauksessa palautettua yhden vuoden ajalta.
- 97 Lisäksi 19.2.2018 hyväksytyssä parlamentin pääsihteeristön pääsystä sähköpostiviestijärjestelmään ja tämän järjestelmän käytöstä annettujen sääntöjen 5 artiklassa määrätään, että kun parlamentin virkamies tai toimihenkilö lopettaa tehtävissään, hänen sähköpostiviestiensä säilytysaika voi olla yli kolme kuukautta, jos häneen kohdistetaan ”hallinnollinen tutkimus, kantelu tai tuomioistuinmenettely”.
- 98 Parlamentin mukaan parlamentin jäsenten on säilytettävä sähköpostiviestinsä kyseistä ajanjaksoa pidempään. Parlamentin jäseniä kehoitetaan luomaan tätä varten itse henkilökohtaiset kansiot, joissa he voivat säilyttää sähköpostiviestejään määrittämättömän ajan. Parlamentin mukaan tämä kehoitus on annettu parlamentin jäsenille kolmeen kertaan: ensimmäisen kerran 14.6.2014, toisen kerran 13.10.2014 ja kolmannen kerran 30.3.2015. Näistä kehoituksista huolimatta kantaja ei ollut siirtänyt sähköpostiviestejään henkilökohtaiseen kansioon.
- 99 Tätä parlamentin väitettä ei voida hyväksyä.
- 100 Mahdollisuus säilyttää viestejä henkilökohtaisessa kansiossa ei vapauta parlamenttia velvollisuudesta varmistaa kaikkien sellaisten sähköpostiviestien säilyttäminen, jotka voivat olla merkityksellisiä osoitettaessa, että parlamentin jäsenen avustaja on hoitanut tehtäviään parlamentin antamia sääntöjä noudattaen tosiasiallisesti ja yksinomaan hänet palkanneen parlamentin jäsenen hyväksi ja että kyseiset tehtävät ovat liittyneet suoraan asianomaisen jäsenen edustajantoiimeen.
- 101 Tämä mahdollisuus ei voi vapauttaa parlamenttia myöskään velvollisuudesta toimittaa näin säilytetyt sähköpostiviestit, jos asianomainen parlamentin jäsen pyytää niitä käyttäen unionin oikeusjärjestyksessä perusoikeudeksi luonnehdittavaa oikeutta tulla kuulluksi silloin, kun

kyseiseen parlamentin jäsenen kohdistuu – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – takaisinperintämenettely parlamentin jäsenten avustajakuluina maksettujen määrien sääntöjenvastaisen käytön vuoksi.

- 102 Parlamentti ei ole myöskään onnistunut osoittamaan, että edellä tämän tuomion 98 kohdassa mainitut viestit oli saatettu kantajan tietoon, kun se vastasi kantajan väitteeseen siitä, että tämä sai tiedon parlamentin sähköpostiviestien säilytyskäytännöstä vasta 8.1.2021. Parlamentin innovoinnin ja teknisen tuen pääosaston 14.6.2014 päivätty viesti oli nimittäin osoitettu ”uusille jäsenille”, joihin kantaja ei kuulunut tuolloin, sillä hän oli ollut parlamentin jäsenenä jo vuodesta [luottamuksellinen] lähtien, kuten edellä tämän tuomion 2 kohdasta ilmenee. Parlamentin innovoinnin ja teknisen tuen pääosasto oli osoittanut 13.10.2014 päivätyn viestin itselleen, eikä parlamentti pystynyt toimittamaan luetteloa viestin vastaanottajista, kun siltä kysyttiin tästä seikasta prosessinjohtotoimen yhteydessä. Sama koskee 30.3.2015 päivättyä viestiä, jonka lähettäjänä oli puolestaan parlamentin jäsenten IT-palvelupiste (ITEC Service Desk).
- 103 Kantajan ja parlamentin toimivaltaisten yksikköjen välisen, avustajan työtä koskevan kirjeenvaihdon, joka ei sisältynyt sähköpostiviesteihin, osalta on todettava, ettei parlamentti esittänyt 8.1.2021 päivätystä kirjeessä mitään syytä, jonka perusteella sen olisi ollut hyväksyttävää kieltäytyä nimenomaisesti toimittamasta tätä kirjeenvaihtoa kantajalle.
- 104 Näiden syiden vuoksi perusteita, joiden nojalla parlamentti hylkäsi kantajan pyynnön toimittaa ”kaikki vuosina 2015, 2016 ja 2019 lähetetyt sähköpostiviestit” sekä kantajan ja parlamentin toimivaltaisten yksikköjen välisen, avustajan työtä koskevan kirjeenvaihdon, ei voida pitää perusteltuina.

2) Perusteet, joiden nojalla parlamentti hylkäsi kantajan pyynnön toimittaa avustajan henkilökansio (kaikki avustajan työhönottoon ja työntekoon liittyvät asiakirjat), mukaan lukien tieto siitä, montako kertaa avustajalle oli pyydetty parlamentin suoja, sekä avustajalle myönnetystä parlamentin kulkukortista saatavat tiedot avustajan läsnäolosta työpaikalla

- 105 Parlamentti kieltäytyi 8.1.2021 päivätystä kirjeessä toimittamasta kantajalle avustajan henkilökansiota (kaikkia avustajan työhönottoon ja työntekoon liittyviä asiakirjoja), mukaan lukien tietoa siitä, montako kertaa avustajalle oli pyydetty parlamentin suoja, sekä avustajalle myönnetystä parlamentin kulkukortista saatavia tietoja avustajan läsnäolosta työpaikalla, koska kyseisten tietojen toimittaminen oli yhtäältä vastoin asetusta 2018/1725 ja toisaalta vastoin henkilöstösääntöjen 26 artiklaa.
- 106 Varainhoidon pääosaston pääjohtaja huomautti kantajalle lisäksi turvallisuusasioiden pääosastoa koskevien tietojen osalta, että parlamentin turvallisuudesta vastaavien toimihenkilöiden toimia ei kirjattu virallisesti ja että kulkukortteihin liittyviä tietoja säilytettiin enintään neljän kuukauden ajan.
- i) Asetukseen 2018/1725 liittyvä peruste*
- 107 Parlamentti ilmoitti 8.1.2021 päivätystä kirjeessä, että kantajan pyytämät tiedot olivat asetuksessa 2018/1725 tarkoitettuja henkilötietoja eikä kantaja ollut vedonnut siihen, että nämä tiedot olisivat tarpeen joko yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi tai julkisen vallan käyttämiseksi taikka yleistä etua koskevaa tarkoitusta varten kyseisen asetuksen 9 artiklan mukaisella tavalla.

- 108 Parlamentti lisäsi vastineessaan, että jos kantaja pyytää avustajan henkilökansiota tutustuttavakseen, hänen tarkoituksenaan on välttää joutumasta palauttamaan parlamentin jäsenten avustajakuluina maksettuja määriä, joita häneltä saatettaisiin vaatia takaisinperintämenettelyn päätteeksi, eli pyyntö esitetään hänen henkilökohtaisen etunsa vuoksi. Tämän perusteella parlamentti katsoi, ettei kantaja voinut vedota asetuksen 2018/1725 9 artiklassa tarkoitettuun yleiseen etuun.
- 109 Tältä osin on tuotava esille, että asetuksen 2018/1725 9 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”1. Rajoittamatta 4–6 ja 10 artiklan soveltamista henkilötietoja voidaan siirtää muille unioniin sijoittautuneille vastaanottajille kuin unionin toimielimille ja elimille vain, jos
- a) vastaanottaja osoittaa, että tiedot ovat tarpeen yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi tai vastaanottajalle kuuluvan julkisen vallan käyttämiseksi; tai
 - b) vastaanottaja osoittaa, että tiedot on tarpeen siirtää yleistä etua koskevaa erityistä tarkoitusta varten, ja jos on syytä olettaa, että rekisteröidyn oikeutetut edut voivat joutua vaaraan, rekisterinpitäjä vahvistaa, että henkilötietojen siirtäminen on oikeasuhteista kyseistä erityistä tarkoitusta varten, arvioituaan todistetusti erilaiset kilpailevat edut.
- –”
- 110 Pitää paikkansa, että koska kantajan pyytämiä tietoja oli tarkoitus käyttää puolustautumiseen takaisinperintämenettelyssä, kyseisten tietojen ei voitu katsoa olevan ”tarpeen yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi tai vastaanottajalle kuuluvan julkisen vallan käyttämiseksi” asetuksen 2018/1725 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla.
- 111 Samasta syystä ei voida katsoa, että kyseisten tietojen välittäminen kantajalle vastaisi asetuksen 2018/1725 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua ”yleistä etua koskevaa erityistä tarkoitusta”.
- 112 Asiakirja-aineistosta ilmenee kuitenkin, että huomautusten esittämistä koskeva pyyntö, jonka parlamentti osoitti kantajalle 3.9.2020, jotta tämä voisi käyttää oikeuttaan tulla kuulluksi, perustuu käsiteltävässä asiassa kyseisen toimielimen hallussa oleviin tietoihin, jotka eivät ole välttämättä kantajan tiedossa, tai seikkoihin, jotka olivat kantajan tiedossa hänen ollessaan avustajan esimies mutta joita hänellä ei ollut enää käytettävissään.
- 113 Koska kuulluksi tulemista koskevaa oikeutta pidetään tärkeänä unionin oikeusjärjestyksessä, ei tällaisten tietojen mahdollinen sisältäminen avustajan henkilökansioon voi sellaisenaan estää näiden tietojen toimittamista kantajalle, jotta tämä voisi esittää huomautuksensa oikeuskäytännössä edellytetyn mukaisesti hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla kyseisen oikeuden käyttämisen yhteydessä.
- 114 Henkilötietojen suojaa koskeva oikeus ei näet ole ehdoton, vaan sitä on tarkasteltava suhteessa sen tehtävään yhteiskunnassa ja sen on oltava tältä osin suhteellisuusperiaatteen mukaisesti oikeassa suhteessa muihin perusoikeuksiin menettelyssä, jossa jokaiselle asiaan liittyvälle oikeudelle on annettava sille kuuluva paikka unionin oikeusjärjestyksessä ottaen huomioon käsiteltävän asian tosiseikat.
- 115 Unionin lainsäätäjä on korostanut tarvetta suhteuttaa henkilötietojen suojaa koskeva oikeus muihin unionin oikeusjärjestyksessä vahvistettuihin perusoikeuksiin luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin

95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (yleinen tietosuojasetus) (EUVL 2016, L 119, s. 1) johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa.

- 116 Asetus 2018/1725 on asetusta 2016/679 ”vastaava” unionin toimielinten, elinten ja laitosten tarjoamaa henkilötietojen suojaa koskevilta osin (ks. asetuksen 2018/1725 johdanto-osan viides perustelukappale).
- 117 Tällaisessa tilanteessa ei ole hyväksyttävää, että parlamentti voisi kehottaa kantajaa esittämään näkemyksensä hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla tiedoista, jotka saattavat sisältyä avustajan henkilökansioon, antamatta kyseisiä tietoja tutustuttaviksi, jos se ei ole suhteuttanut ensin toisiinsa yhtäältä avustajaa koskevien tietojen kolmansille välittämättä jättämistä koskevaa avustajan etua ja toisaalta kantajan etua saada esittää huomautuksensa hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla häntä koskevassa takaisinperintämenettelyssä.
- 118 On todettava, ettei parlamentti ole menetellyt näin käsiteltävässä asiassa.

ii) Henkilöstösääntöjen 26 artiklaan liittyvä peruste

- 119 Parlamentti väittää 8.1.2021 päivätyssä kirjeessään, että avustajan henkilökansio oli luottamuksellinen eikä sitä voitu luovuttaa henkilöstösääntöjen 26 artiklan nojalla.
- 120 Tältä osin on tuotava esille, että kyseinen säännös, jota sovelletaan analogian kautta parlamentin jäsenten avustajiin palvelussuhteen ehtojen 127 artiklan nojalla, koskee säännöksen sanamuodon mukaisesti vain virkamiesten ja toimihenkilöiden ”henkilökansioita”, joihin sisältyvät ”virkamiehen [tai toimihenkilön] hallinnollista asemaa koskevat asiakirjat sekä [heidän] pätevyytään, tehokkuuttaan ja käytöstään koskevat arvioinnit” sekä ”virkamiehen [tai toimihenkilön] kyseisten asiakirjojen osalta esittämät huomautukset”.
- 121 On kuitenkin todettava, että kyseessä olevien asiakirjojen luottamuksellisuuteen ei voida vedota kantajaa vastaan siltä osin kuin nämä asiakirjat ovat tarpeen, jotta kantaja – joka on sitä paitsi laatinut muutamia kyseisistä asiakirjoista avustajan esimiehenä – voi käyttää oikeuttaan tulla kuulluksi.
- 122 Käsiteltävässä asiassa parlamentti on tehnyt virheen, kun se ei ole ottanut henkilöstösääntöjen 26 artiklan nojalla huomioon kantajan etua saada tutustua tiettyihin avustajan henkilökansioon sisältyviin asiakirjoihin, jotta kantaja pystyisi esittämään huomautuksensa hyödyllisellä tavalla häntä koskevassa takaisinperintämenettelyssä.

iii) Turvallisuusasioiden pääosaston hallussa oleviin tietoihin liittyvä erityinen peruste

- 123 Edellä tämän tuomion 106 kohdassa esille otetun, avustajan kulkukorttiin liittyviä tietoja koskevan perusteen osalta on lisättävä edellä esitettyihin seikkoihin, että parlamentin olisi pitänyt toteuttaa edellä tämän tuomion 100 ja 101 kohdassa mainitun kaltaisten syiden vuoksi tarvittavat toimenpiteet, jotta turvallisuusasioiden pääosasto olisi säilyttänyt kyseisiä tietoja pidempään kuin neljä kuukautta, koska avustajan irtisanominen oli johtanut tuomioistuimenmenettelyyn ja koska parlamentin jäsenten avustajakulujen takaisinperintää koskeva menettely oli aloitettu sitä parlamentin jäsentä vastaan, jota varten parlamentti oli kyseisen avustajan palkannut.

124 Näistä syistä perusteita, joiden nojalla parlamentti hylkäsi kantajan pyynnön toimittaa avustajan henkilökansio (kaikki avustajan työhönottoon ja työntekoon liittyvät asiakirjat), mukaan lukien tieto siitä, montako kertaa avustajalle oli pyydetty parlamentin suojaa, sekä avustajalle myönnetystä parlamentin kulkukortista saatavat tiedot avustajan läsnäolosta työpaikalla, ei voida pitää perusteltuina.

3) Perusteet, joiden nojalla parlamentti hylkäsi kantajan pyynnön, joka koski 7.3.2019 annetun tuomion L v. parlamentti (T-59/17) taustalla olleen asian asiakirja-aineistoa

125 Parlamentti hylkäsi 8.1.2021 päivätyssä kirjeessään kantajan pyynnön, joka koski 7.3.2019 annetun tuomion L v. parlamentti (T-59/17, EU:T:2019:140) taustalla olleen asian asiakirja-aineistoa, sillä perusteella, että pyyntö oli vastoin asetuksen 2018/1725 9 artiklaa, koska avustajan tunnistetiedot oli määrätty poistettaviksi unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä.

126 Asetuksen 2018/1725 9 artiklaan liittyvän perustelun osalta viitataan edellä tämän tuomion 112–118 kohtaan.

127 Siitä seikasta, että unionin yleinen tuomioistuin määräsi avustajan tunnistetiedot poistettavaksi menettelyssä, jonka päätteeksi annettiin 7.3.2019 tuomio L v. parlamentti (T-59/17, EU:T:2019:140), on muistettava, että unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 66 artiklan mukaan tunnistetiedot poistettaessa jätetään asiaa koskevista asiakirjoista, joihin yleisöllä on mahdollisuus tutustua, pois asianosaisen tai oikeudenkäynnin yhteydessä mainitun muun henkilön nimi tai muita tietoja.

128 Unionin yleisen tuomioistuimen hyväksymä tunnistetietojen poistaminen ei sen sijaan koske sellaisten tietojen luottamuksellisuutta, jotka on lisätty kyseisen menettelyn asiakirja-aineistoon menettelyn ulkopuolella asianosaisten ja kolmansien välisissä suhteissa.

129 Unionin yleisen tuomioistuimen päätös tunnistetietojen poistamisesta ei siis estänyt parlamenttia, toisin kuin parlamentti väittää 8.1.2021 päivätyssä kirjeessään, toimittamasta kantajalle 7.3.2019 annetussa tuomiossa L v. parlamentti (T-59/17, EU:T:2019:140) vaihdettuja asiakirjoja, jotka saattoivat olla merkityksellisiä kantajan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden käyttämisen kannalta.

c) Välipäätelmä

130 Välipäätelmänä on katsottava, että edellä esitetyistä syistä perusteet, jotka parlamentti esitti 8.1.2021 päivätyssä kirjeessään, eivät olleet perustelluja tai ne olivat riittämättömiä.

131 Koska parlamentti ei ole perustellut asianmukaisesti kieltäytymistään toimittamasta kantajalle asiakirjoja, joita kantaja oli pyytänyt ja jotka saattoivat antaa kantajalle tilaisuuden käyttää hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa vahvistettua kantajan oikeutta tulla kuulluksi häntä vastaan 3.9.2020 aloitetussa parlamentin jäsenten avustajakuluina maksettujen määrien takaisinperintää koskevassa menettelyssä, on mahdollista, ettei kantajalle ole annettu mahdollisuutta puolustautua paremmin, mikä on vaikuttanut väistämättä riidanalaisen päätöksen sisältöön (ks. vastaavasti tuomio 16.1.2019, komissio v. United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 56 kohta; tuomio 4.4.2019, OZ v. EIP, C-558/17 P, EU:C:2019:289, 77 ja 78 kohta ja tuomio 25.6.2020, HF v. parlamentti, C-570/18 P, EU:C:2020:490, 73 kohta).

- 132 Tässä tilanteessa toinen kanneperuste on hyväksyttävä siltä osin kuin se koskee oikeutta tulla kuulluksi.
- 133 Riidanalainen päätös ja veloitusilmoitus on näin ollen kumottava, siltä osin kuin ne koskevat parlamentin jäsenen avustajana toimimiseen 22.5.2015–31.3.2016 liittyviä palkkoja, sosiaalivakuutusmaksuja ja matkakulukorvauksia, eikä toisen kanneperusteen yhteydessä esitetyjä muita väitteitä tai kolmatta, neljättä ja viidettä kanneperustetta ole tarpeen tutkia, kuten ei ole tarpeen tutkia myöskään sen näytön tutkittavaksi ottamista, jonka kantaja esitti 22.11.2022, eikä asian selvittämistoimia koskevaa kantajan vaatimusta.

IV Oikeudenkäyntikulut

- 134 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 137 artiklassa määrätään lisäksi, että jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, unionin yleinen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan.
- 135 Koska kantaja on vaatinut käsiteltävässä asiassa oikeudenkäyntikulujensa korvaamista ja kun huomioon otetaan seikat, joiden perusteella unionin yleinen tuomioistuin totesi lausunnon antamisen raukeavan osittain, parlamentti on veloitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Kumoamiskanteesta ei ole tarpeen lausua siltä osin kuin se koskee yhtäältä Euroopan parlamentin pääsihteerin 16.3.2021 tekemää päätöstä, jossa todetaan parlamentin jäsenten avustajakuluina aiheettomasti maksettua määrää koskeva saatava TC:ltä ja määrätään kyseinen summa perittäväksi takaisin, ja toisaalta 31.3.2021 päivättyä veloitusilmoitusta nro 7010000523 siltä osin kuin nämä koskevat A:n työskentelyyn 1.4.–22.11.2016 liittyviä palkkoja, sosiaalivakuutusmaksuja ja matkakulukorvauksia, joiden kokonaismäärä on 28 083,67 euroa.**
- 2) Edellä mainittu parlamentin pääsihteerin 16.3.2021 tekemä päätös ja 31.3.2021 päivätty veloitusilmoitus nro 7010000523 kumotaan siltä osin kuin niissä määrätään perittäväksi TC:ltä takaisin A:n työskentelyyn 22.5.2015–31.3.2016 liittyvät palkat, sosiaalivakuutusmaksut ja matkakulukorvaukset, joiden kokonaismäärä on 50 754,54 euroa.**
- 3) Parlamentti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä kesäkuuta 2023.

Allekirjoitukset